

[Undervisningsministeren.]

i den har fremsat alvorlige beskyldninger mod navngivne lærere ved sociologisk institut ved Københavns universitet, og at en del af disse beskyldninger efter deres indhold er af en stærkt ærekrænkende natur.

I forbindelse med den omtale, rapporten og de deri indeholdte angreb blev gjort til genstand for i pressen, anmodede jeg omgående universitetets rektor om en redegørelse. Fra rektor modtog jeg en indberetning om, at de angrebne lærere på det bestemteste afviste de fremsatte beskyldninger, som de anså for at være af en sådan karakter, at de ønskede, at der måtte blive foretaget en undersøgelse uden for universitetet. Rektor sluttede sig til dette ønske om en undersøgelse uden for universitetet, men overlod afgørelsen af formen for en undersøgelse til ministeriet.

Da der knytter sig en væsentlig offentlig interesse til at få klarlagt, om beskyldningerne er begrundede, og til, at dette sker hurtigt og objektivt, besluttede jeg efter samråd med justitsministeriet at lade sagen undersøge i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens § 725, stk. 3, som netop kan anvendes i en situation som den foreliggende.

Som det er fremgået af dagspressen, har undervisningsministeriets meddelelse af 23. april i år om, at justitsministeriet er anmodet om at foranledige, at der foretages en politimæssig undersøgelse i sagen, givet anledning til uro blandt de studerende, der har opfattet beslutningen, som om man fra undervisningsministeriets side på forhånd havde kriminaliseret de sociologistuderende, der havde fremsat de omtalte anklager.

Denne opfattelse er fejlagtig, og jeg har den 25. april haft lejlighed til at drøfte sagen med repræsentanter for Danske Studerendes Fællesråd og over for dem redegjort for, hvad der ligger i den valgte form for undersøgelse, som meget naturligt må tage sit udgangspunkt hos dem, der har fremsat beskyldningerne. Danske Studerendes Fællesråds repræsentanter tog til efterretning, at der ikke herved på forhånd er rejst straffesag mod nogen, og at sagens videre forløb helt vil bero på det materiale, der fremkommer ved efterforskningen.

Jeg finder i øvrigt anledning til at fremhæve også i forbindelse med det, som hr. Kjær Rasmussen nævnte, at der ingen

uoverensstemmelse er mellem dette og hvad jeg tidligere ved gentagne lejligheder har udtalt om, at klager over lærere må rejses på den normale måde, nemlig i studienævn og over for universitetets ledelse, d. v. s. rektor, og derefter eventuelt over for undervisningsministeriet.

Sluttelig vil jeg gerne oplyse, at rigsadvokaten i skrivelse af 26. april i år til anklagemyndigheden har fremdraget 3 punkter i de sociologistuderendes rapport, nemlig for det første påstanden om, at lektor Høgh uretmæssigt har benyttet studerendes arbejde til egne formål, for det andet påstanden om, at der sker overførsel af forskellige forskningsopgaver fra sociologisk institut til Interessentskabet DIFOM, og for det tredje påstanden om, at det tilsyneladende er muligt for lærerne at få penge fra forskningsbevillinger til privat forbrug. Efter at disse 3 punkter er fremhævet, hedder det i rigsadvokatens skrivelse til anklagemyndigheden — jeg citerer:

„Under henvisning hertil bestemmer jeg herved, at der i medfør af retsplejelovens § 725, stk. 3, vil være at indlede offentlig undersøgelse til konstatering af, om nogen kan gøres ansvarlig til straf i anledning af de ovenfor nævnte sigtelsler. Undersøgelsen skal således sigte på at fastslå, hvem der er ansvarlig for fremsættelsen af udtalelserne, og hvilket grundlag der måtte være for sigtelslerne.“
Jeg tør roligt sige, at hermed er et retssamfunds regler sket fyldest.

Kjær Rasmussen: Jeg takker ministeren for svaret, selv om jeg aldeles ikke er i stand til at anerkende indholdet i ministerens svar. Der blev jo her i dag klart svaret, at ministeren intet grundlag havde for at foretage den politiundersøgelse mod de sociologistuderende, som han har foranlediget, og derfor må jeg konstatere, at der i hvert fald er brugt en forkert fremgangsmåde. Som rapporten er udformet, rejser den ingen anklager mod nogen, men den opfordrer til undersøgelse af forskellige forhold på universitetet. Det er forhold, som ikke kan undersøges gennem en politiundersøgelse; det er forhold af strukturel karakter, og netop en kritik af strukturen har vel gjort ministeren panikslagen.

Det er såre betænkeligt, at magthaverne